

Schepping

1. De schepping is schitterend

Je kan er niet omheen vanaf de eerste bladzijden van de bijbel: de schepping is schitterend. De Schepper roept hemel en aarde in het leven als één groot geheel. Alles hangt met alles samen: kleur, ritme, leven, groei en bloei. Dit geeft een schoonheid. En de Schepper van dit alles geniet er met volle teugen van als zijn fiat klinkt: "Zeer goed!"

Alles hangt met alles samen. De Schepper legt allerlei verbindingen aan, waarin het leven in allerlei kringlopen werkt: voortplanting vraagt samenhang; voor voeding ben je afhankelijk van de bodem; de bodem bestaat weer uit allerlei organismen die afval verwerken. De grote Oceaanstromingen die zorgen voor een leefbaar klimaat op aarde.

Wanneer dit levensritme goed werkt is het weldadig en heilzaam en is ieder stukje van de keten gelukkig. Je zou het zo kunnen zeggen: in het levensritme dat de Schepper bedacht in zijn schepping vind je levensruimte. Hierin voel je niet alleen de *samenhang*, maar ook de *kwetsbaarheid* van de schepping: aan de hand van de Schépper is het leven van hemel en aarde verbonden en goed. Waar het los komt van de hand van de Schepper valt de schepping en het verbonden leven uiteen.

⇒ **Tip:** Wat heerlijk is uw naam...¹

¹ <http://ardlugt.wix.com/myblog#!>

2. De schepping is kapot

Een gebroken schepping ervaren we allemaal wel. Er is veel stuk. Verbindingen tussen mensen en verbindingen tussen mens en natuur gaan stuk. En daardoor zijn de stukjes ook niet meer gezond. Nog maar drie hoofdstukken de bijbel in, wordt helder hoe de verbinding met God gebroken wordt door Adam en Eva, aangezet door de slang. Doordat de verbinding met God stuk gaat (angst), gaat de verbinding met elkaar stuk (schaamte, schuld afschuiven) en de verbinding met de natuur (pijn, zwoegen en woekeren).

Opvallend is de rol van de mens hierin. Dat wezentje wat God bedacht op de zesde dag, met een grote roeping en geschonken macht: dat wezentje presteert het om de hele schepping van dag twee tot en met dag zes zwaar onder druk te zetten. Vervuiling, erosie, uitroeiing, armoede en lijden volgen. De hele problematiek van 'opwarming van de aarde' houdt verband met de macht van de techniek. De mens

lijkt ingesteld om zijn gegeven verantwoordelijkheid en macht te gebruiken voor verbrokkeling: verbindingen tussen God, mens en natuur uit elkaar trekken. Maar daardoor zijn de verschillende stukjes ook niet meer gezond. Heel in het klein proef je hier iets van in hoe de prestaties van de techniek (je smartphone bijvoorbeeld) meer lonken en boeien dan de heilzame verbindende werking van het scheppingsritme (oog voor elkaar; oog voor de schepping; oog voor de Schepper).

Als je je in die verwoestende krachten wat verdiept, kan je niet anders dan constateren dat wij Gods schepping uitbuiten en verkrachten. Romeinen 8 geeft die schepping stem (*"de schepping zucht en lijdt nog altijd als in barensweeën"* 8:22). De mens leeft op de aarde en gedraagt zich als eigenaar die de grondstoffen mag uitbuiten voor zijn eigen welzijn. Ondertussen komt zijn eigen welzijn en die van alle mensen ernstig in de problemen.

Alleen opnieuw teruggaan naar de band met de Schepper en van daaruit het besef van jezelf als onderdeelje in de grote samenhangende schepping is de uitkomst. Het gaat niet om leven óp het ritme van de Schepper, maar leven ín het ritme van de Schepper.

3. De schepping wordt nieuw

De Schepper is consistent: Hij laat zijn schepping (die Hij bedacht als 'zeer goed') niet los, maar besluit om toe te werken naar herstel van zijn schepping. Dáártoe klinkt de moederbelofte (Genesis 3:15), dáártoe grijpt God in bij Noach, dáártoe roept God Abraham en een volk in het leven. Dáártoe komt Jezus op aarde: "Het koninkrijk is aangebroken" in Hem! De verbinding met zijn Vader, met de mensen en schepping lichtten heilzaam op tijdens zijn optreden op aarde. Hij brengt het daadwerkelijk tot een nieuw begin, door de 'zonde' op zich te nemen de dood in en op te staan uit de dood: de nieuwe schepping is begonnen met Hem!

Jezus stuurt zijn leerlingen de wereld in met de boodschap van het nieuwe leven. Dat zal uitmonden in een nieuwe hemel en aarde, waar de 'vloek' eraf is, de schepping niet meer onder druk staat en de mens zijn ware plek inneemt in het ritme van de Schepper.

Met dat vooruitzicht is de boodschap dus niet dat Jezus ons redt vanaf deze wereld. Maar Jezus redt deze wereld: een nieuwe hemel en aarde. In die hoop is het leven nu niet bedoeld om de schepping uit te buiten, ondertussen verzekerd van een plekje in de hemel ('hemeltjesgeloof'). Nee, in die hoop (vanuit de herstelde band met God – 'gerechtvaardigd') wordt de mens geroepen te gaan voor Gods wereld. Ecologie is geen bijzaak!

Dáártoe roept God de kerk in het leven:

onder Jezus Christus je roeping als mens innemen om in heel het leven te werken aan de heilzame verbindingen die God in zijn schepping had gelegd. Dat is leerling van Jezus zijn!

Leestip: [Ecologische opvoeding nodig](https://www.onderwegonline.nl/6526-we-hebben-een-ecologische-opvoeding-nodig) (moet je wel lid zijn van [Onderweg](#))²

² <https://www.onderwegonline.nl/6526-we-hebben-een-ecologische-opvoeding-nodig>